

Hemsidan
Förtroendevalda
Nyheter
RpM ▶
Länkar
Bli medlem
Kontakta oss

Webbgruppen:
webmaster@
vellinge.moderat.se

Ansvarig utgivare:
- Nils-Ola Roth

Sveriges problem är också Europas problem: **VI BEHÖVER TILLVÄXT!**

På ett område finns det ingen gräns för statens kreativitet:

När det gäller att hitta på nya sätt att beskatta oss!

Förutom inkomstskatt betalar vi arbetsgivaravgifter, moms, bensinskatt, fastighetsskatt...

Nu har man dessutom uppfunnit en sopskatt, både på soptippar och sopförbränning. Och ovanpå allt detta har vi arvsskatten, reavinstskatten och förmögenhetsskatten.

Ändå vill skatterna inte räcka till. Dagligen uppenbaras nya sprickor i välfärden, och den offentliga service som svenskarna med rätta förväntar sig, tycks i framtiden allt svårare att leverera. Nu minskar nämligen kommunernas totala skatteintäkter...

Göran Holm: - Det finns tre vägar att välja. Antingen kramar vi ur svenskarna ännu högre skatter, och ger dem ännu mindre makt över sina egna liv. Eller också får vi rätta munnen efter matsäcken och skära ner på vård, skola och omsorg. Den tredje, offensiva vägen är att skapa tillväxt, genom att få fler människor i arbete. Då kan de totala skatteintäkterna bibehållas, utan att det drabbar individen i form av högre skattesatser. Detta är den moderata vägen.

Pia Kihult : - Det här är så uppenbart att till och med en del socialdemokrater insett det. Hur mycket man än ivrar för en högskattepolitik, så inser många att det finns en smärtgräns. Problemet är bara att det stannar vid prat, att vi inte ser röken av några konkreta förslag. Det mönstret ser vi även i EU. Den så kallade Lissabonstrategin stakade ju ut målet, att Europa ska bli världens mest konkurrenskraftiga ekonomi, men vi har ännu inte sett några konkreta förslag på hur vi ska nå detta mål.

Göran : - Det är ungefär som med sossarnas tillväxtkongress: mycket prat men väldigt lite handling. Problemet är att man i grund och botten är lika negativt inställd till företagande som man alltid varit. Den enda skillnaden är nog att vissa mer realistiska socialdemokrater insett att högskattelinjen är kontraproduktiv: ju högre skatter, desto högre förväntningar på kvalitet i servicen och desto mindre förståelse för neddragningar och ständiga försämringar. Svensken i gemen vet att han är hårdast beskattad i världen och har också krav därefter!

Pia: - Jag tror du har helt rätt. I själ och hjärta är socialdemokratin fast i sin motstridiga inställning att företag är bra medan företagare är förkastliga. I en radiointervju med finansministern fick han frågan varför sossarna är så avogt att förbättra skattevillkoren för småföretagare. Ringholms svar var att "då skulle ju var och varannan människa sätta sig på bolag". En given följdfråga blir då vad som skulle vara så negativt eller samhällsfarligt med detta. En småföretagare belastar ju det offentliga avsevärt mindre än andra. Det är "billiga" medborgare, som dessutom kan skapa sysselsättning åt andra och därmed nya skatteintäkter.

Göran: - Men som det ser ut idag måste man ju vara idealist för att överhuvudtaget fundera på eget företag. Om du debiterar din kund 100 000 kronor, så får du efter skatter behålla 22 000. Och då har du ändå allt jobb med

att administrera företaget, plus den ständiga njuggheten och misstänksamheten från myndigheterna. Egentligen är det konstigt att någon vill driva småföretag.

Pia : - Egentligen är det ju så enkelt. Tillväxt förutsätter fler företag, vilket i sin tur förutsätter fler företagare. Hur får man fler människor att omsätta sina idéer och drömmar i egna företag? Jo, naturligtvis genom att göra det mer ekonomiskt intressant och därmed mindre riskfyllt.

Göran: - Jag tycker man kan gå ännu längre. Gör företagarna till vår tids hjältar. Vi behöver dem, låt oss då visa det, i både ord och handling!

Pia: - Det är exakt samma medicin som gäller för hela EU: vi måste helt enkelt skapa bättre villkor för både företagen och företagarna, så att det skapas mer värden. Vi kan inte bara nöja oss med att fördela kakan, vi måste få den att växa. Men då behövs det ännu fler moderater i Europaparlamentet!

Göran: - Och då får vi ett bättre EU, som kan ge Sverige draghjälp i framtiden. Vi kryssar för dig, Pia!

Hemsidan
Förtroendevalda
Nyheter
RpM ▶
Länkar
Bli medlem
Kontakta oss

Webbgruppen:
webmaster@
vellinge.moderat.se

Ansvarig utgivare:
- Nils-Ola Roth

Pia Kinhult, skånemoderat som kandiderar till Europaparlamentet: **EU HANDLAR OM DIN OCH MIN FRAMTID, OM ATT HA ETT JOBB ÄVEN IMORGON...**

Det är lätt att uppfatta EU som något avlägset, abstrakt, byråkratiskt, säger Pia Kinhult.

Men EU är en realitet som finns här och nu, och vad EU gör – och inte gör – kommer att vara helt avgörande för vår framtid. Därför är det viktigt att det finns många moderater i Europa-parlamentet efter den 13 juni.

RpM har känt Pia på pulsen för att närmare utrona hur hon och moderaterna ser på unionens framtid.

RpM : - Ni talar om ett starkt, men begränsat EU. Vill du förklara närmare?

Pia: - EU har egentligen bara en viktig uppgift, och det är att garantera enskilda människors och företags frihet och rörlighet. Det innebär att vi måste sätta tydliga gränser för vad EU ska göra och inte göra, precis som när det gäller vad stat och kommun ska lägga sig i respektive överlåta till de enskilda människorna. Det är just detta som är innebörden i begreppet federalism. Det handlar inte om centralism, utan tvärtom om maktindelning, dvs att aldrig ta beslut på högre nivå än nödvändigt. Allt ska göras på den nivå där det lämpar sig bäst. Och makten ska komma underifrån. Vi människor släpper ifrån oss makt uppåt för att lösa problem som vi inte själva klarar. Denna princip har varit helt avgörande för Europas utveckling och måste alltid försvaras. Olikheter och mångfald har alltid varit Europas styrka, och detta får inte äventyras i ett framtida EU. Mångfalden berikar och inspirerar och ska därför uppmuntras, inte utslätas eller utjämnas.

RpM : - Vad krävs det för förändringar för att det ska kunna fungera så i framtiden?

Pia: - Som jag ser det är EU:s ministerråd det största hindret idag. Ministrarna väljs nationellt, i sitt eget land, men får makt i frågor som gäller hela EU, dvs även i de övriga länderna. Det gör det omöjligt för medborgarna att utkräva ansvar, och här uppstår det omtalade demokratiska underskottet. Vi moderater vill slåss för medborgarnas egenmakt, rätten att bestämma själv över vardagen och slippa klåfingrighet från såväl Bryssel som Stockholm.

RpM : - Kan du ge något exempel där EU inte bör blanda sig i?

Pia: - Det kanske viktigaste området i framtiden är skatterna. Det framförs ofta tankar på att skatterna inom EU ska harmoniseras, att vi skulle ha en och samma EU-skatt. Detta skulle förmodligen bara leda till att skatterna pressades uppåt i framtiden. Med min bakgrund som företagare vill jag istället betona vikten av att skatterna beslutas så lokalt som möjligt, så att det skapas konkurrens mellan länder och regioner. Det befrämjar tillväxt och utveckling. Istället för europaskatt och harmonisering tror jag alltså på att flytta ner frågan till regional nivå. Medlemsländernas irritation över Irlands låga skatter är bra, eftersom den faktiskt visar att konkurrensen fungerar. Detta är naturligtvis inte bara en näringslivsfråga, utan ett sant medborgarperspektiv. Med låga skatter

blir människornas livsrum så mycket större.

RpM: - Moderaterna poängterar ju ofta EU som det stora fredsprojektet, vilket genast leder till frågan om Europas försvar. Vad är din uppfattning här?

Pia: - Fredsfrågan är naturligtvis den allra mest grundläggande, men här är tyvärr minnet kort hos många. Kanske speciellt hos oss svenskar, eftersom varken världskrigen eller det kalla kriget hade samma påtaglighet för oss som för de flesta andra länderna. Jag var 20 år när jag för första gången såg Berlinmuren, och jag blev djupt chockad av den enorma klyftan mellan öst och väst. Alla vi som själva upplevt denna fasansfulla period måste emellanåt nypa oss i armen för att fatta den fantastiska och totala förändring som skett i Europa. Och vi har en skyldighet att aldrig någonsin glömma, utan tvärtom hålla diskussionen levande.

- Därför tycker jag att Sverige ska delta i det europeiska samarbetet fullt ut och bryta traditionen att isolera oss. Moderaterna är för ett försvarssamarbete i EU, om än inte en reguljär EU-armé. Personligen tycker jag vi snarast borde gå med i NATO.

- Det ena befriade kommunistlandet efter det andra har gått med i NATO och går vi inte med, så blir vi snart ensamma om att stå utanför. Det är orimligt, eftersom NATO är den grundläggande garanten för Europas fred och frihet.

RpM: - Vad krävs för att det nya, stora EU inte bara blir en fredsgarant, utan också en drivkraft för välstånd och utveckling?

Pia: - Jag skulle vilja vända på din fråga och säga att om EU inte klarar förväntningarna när det gäller välstånd och utveckling, dvs ekonomisk styrka, så lär EU inte heller bli någon långsiktig garant för fred och frihet.

- Här vill jag återvända till idén om ett starkt, men begränsat EU. Styrkan är viktig när det gäller att upprätthålla demokrati, mänskliga rättigheter och fasta spelregler. Men styrkan får aldrig användas för att likrikta, detaljstyra eller ingripa i frågor som sköts bäst på lokal eller regional nivå, eller som överhuvudtaget inte tillhör den politiska sfären. Ingen vill ha en ny politisk överhet som bestämmer över vår vardag.

- Min vision är att Europa ska bli världens mest konkurrenskraftiga ekonomi, men då måste mångfald och olikheter bejakas, inte kuvas. Se på USA, som grundat sin starka ekonomi på att uppmuntra arbete, kreativitet och entreprenörsanda! Det är inte fler bidrag, fler regleringar eller EU-skatt som kommer att lyfta Europa, utan frihet för människor och företag att utvecklas. Att Irland och Portugal tog klivet från fattigdom till välstånd berodde inte på de s k strukturbidragen, utan på de nya möjligheter som skapades genom en större marknad.

- Som europaparlamentariker kommer jag därför att kämpa för att EU ska användas för att öka tillväxten, och det måste ske genom att villkoren för företagare och företag förbättras. Precis som här hemma i Sverige måste vi få den samlade ekonomin att växa. Utan ekonomisk styrka finns i längden ingen militär styrka. Fredsprojektet Europa är därmed i sista hand beroende av det ekonomiska projektet Europa.

RpM: Kan du förstå om många svenskar struntar i att rösta den 13 juni?

Pia : - Ibland hör jag människor klaga över att EU styr och ställer alldeles för mycket med våra liv, vilket jag i och för sig instämmer i. Men då blir det samtidigt svårt att förstå resonemanget att det inte skulle vara någon idé att rösta i parlamentsvalet, att EU inte skulle beröra oss och vår vardag.

- EU berör oss i allra högsta grad, och om EU fokuserar på kärnfrågor som att befrämja fler företag och få fler människor i arbete, så är det den bästa vägen att

lösa även Sveriges stora ödesfråga:

- Att klara en bra välfärd i en framtid där allt färre ska dra försorg om allt fler.

Pia Kinhult i närbild

Ålder:	44 år
Bostadsort:	Ängelholm
Familj:	Mor, far och syster, samt hunden Ludvig.
Senast lästa bok:	"Churchill" av Roy Jenkins.
Yrkeskarriär:	Arbetat i Posten, på hotell och flygbolag och som säljare i familjeföretaget. Driver idag eget företag.
Politisk karriär:	Aktiv sedan 1994, regionråd i Region Skåne sedan valet 2002.
Styrka:	Att strukturera och analysera information.
Svaghet:	Att arbeta utan "deadline".
Bäst med EU:	Fri rörlighet för både varor och människor. Att vi knyts närmare varandra, utan att för den skull bli likriktade.
Sämst med EU:	Regeringens tendens att lasta över fel frågor. Det är inte politisk expansion vi behöver och heller inte en svensk modell på Europa-nivå!
Skäl att kandidera till europaparlamentet:	Att vara med där morgondagens villkor bestäms.
Ambition som europaparlamentariker:	Fortsatt utveckling av marknadsekonomin, frihandeln och den fria rörligheten. Att vända den ekonomiska utvecklingen i hela EU.

Hemsidan
Förtroendevalda
Nyheter
RpM ▶
Länkar
Bli medlem
Kontakta oss

Per Stenmarck, avgående Europaparlamentariker: "JAG SÖKTE EN EUROPÉ... OCH FANN PIA!"

I samband med valet till Europaparlamentet för fem år sedan bestämde jag mig för att det var det sista valet som jag skulle kandidera i. Det hade då gått tjugosex år sedan jag valdes in i kommunfullmäktige i Vellinge och tjugo år sedan jag blev riksdagsman 1979.

Tjugo år är en lång tid och det fanns anledning att tänka på att någon gång göra någonting annat. Nu har det gått ytterligare fem år och det är åter Europaval. Den 13 juni skall det avgöras vilken politik som skall föra vår kontinent framåt, försöka lösa de olika konflikter som kommer att uppstå, se till att Europa utvecklas ekonomiskt i takt med den övriga världen, hantera de miljöproblem som blir alltmer uppenbara och – viktigast av allt, eftersom det är hela EU:s kärnfråga – se till att det fortsätter att vara fred i denna del av världen.

En häpnadsväckande utveckling!

Den första maj i år fick EU tio nya medlemmar. För alla oss som minns Berlinmur och järnridå, Kennedys tal om att han var en berlinare och Reagans uppmaning till Gorbatsjov om att montera ner muren, så är utvecklingen häpnadsväckande. Från tidigt femtiotal lärde vi oss att leva i en värld som var delad, med kärnstridsspetsar som var riktade mot oss i varje ögonblick. Det vore fel att påstå att alla dessa hot är undanröjda, men nog har vi kommit förvånansvärt långt på kort tid.

När elektrikern Lech Walesa vid Leninvarvet i Gdansk ställde sig i spetsen för demonstranterna, när dramatikern Vaclav Havel tog täten i sammetsrevolutionen i Prag och när Vytautas Landsbergis förklarade att Litauen skulle bli fritt och lämna Sovjetunionen, så inleddes en utveckling som ingen trodde var möjlig. Men på kort tid blev det osannolika verklighet, därför att folken önskade det. Och folkets makt visade sig vara starkare än den samlade sovjetiska vapenarsenalen.

Fem hektiska år i utvidgningens tjänst

De fem åren som gått sedan det förra Europavalet har för min del varit synnerligen intensiva. De länder som fick sin frihet några år tidigare sökte så småningom medlemskap i både NATO och EU, en process som nu har resulterat i en omfattande utvidgning och förändring av båda organisationerna. Jag är övertygad om att denna förändring blir till det bättre och att vi alla kommer att bli vinnare. Inte minst för att de nya medlemsländerna har bidragit med en ny sorts politiker, som nu tar plats i Europas institutioner. Det är ofta inte maktpolitiker av den sort vi är vana vid från EU:s nuvarande medlemsländer. Istället är det politiker för vilka värden och värderingar spelar en större roll än makt och positioner. Jag är övertygad om att detta kommer att vitalisera hela det utvidgade EU.

Baltikum – min hjärteangelägenhet under flera år

Tidigt i den här processen blev jag vice ordförande för Europaparlamentets delegation till Litauen. Senare blev jag ordförande för vår delegation till Estland

Webbgruppen:
webmaster@
vellinge.moderat.se

Ansvarig utgivare:
- Nils-Ola Roth

och under de senaste åren har jag följt både den lettiska och den estniska delegationen. Det har handlat om ett ständigt resande till de baltiska länderna, för att på något sätt försöka dra mitt strå till stacken, men också för att se och lära. Det hela avslutades med ett stort folkligt firande i Tallinn den första maj och några dagar senare var det dags för det högtidliga välkommandet av nya ledamöter till Europa-parlamentets session i Strasbourg.

Under de gångna fem åren har jag också hunnit vara Europaparlamentets budgetrapportör med budgetansvar för åtta av EU:s nio institutioner. Ett uppdrag som till stora delar också handlade om att förbereda utvidgningen.

Ödmjukhet och tacksamhet!

När jag ser tillbaka, inte bara på de senaste fem åren utan de tjugofem som jag varit heltidspolitiker, så är det främst med en känsla av ödmjukhet. Över att ha fått vara med om detta och kanske för att jag någon gång har kunnat medverka till en positiv utveckling. Jag känner också en stor tacksamhet mot alla dem – inte minst här i Vellinge – som sex gånger valde mig till riksdagen och två gånger till Europaparlamentet. Det är en lång tid och, vem vet, jag hade kanske kunnat bli omvald ännu en gång, men en ny femårsperiod verkar idag väldigt lång. Jag har dessutom lärt mig att en politiker bör avgå medan folk fortfarande säger, att "du skulle ju kunna ta en period till".

Jakten på en europé

När jag fattade mitt beslut för fem år sedan, så var det få som kände till detta. Jag började samtidigt leta efter någon som jag kunde rekommendera som min efterträdare. Jag sökte efter en europé! Sådana finns det många, kan man tycka! Men det är ändå inte så många som är beredda att jobba för hela Europas bästa. Den som skall vara ledamot av Europaparlamentet måste faktiskt inse detta.

Jag letade efter någon som också vägleds av värden och idéer, som inte jagar positioner och makt i första hand. Under åren har jag därför intervjuat många, utan att de varit medvetna om att det faktiskt varit detta det handlat om!

Det känns idag tryggt att säga att jag kan rekommendera väljarna att sätta ett kryss för Pia Kinhult på valsedeln till Europaparlamentet den 13 juni. Pia uppfyller, som jag ser det, de krav det finns anledning att ställa på den som skall ha detta uppdrag. Om Pia blir vald så kan jag lugnt säga att vi har klarat av den skånska moderata vaktavlösningen.

*Per Stenmarck (m), Skanör
Avgående ledamot av Europaparlamentet*

Hemsidan
Förtroendevalda
Nyheter
RpM ▶
Länkar
Bli medlem
Kontakta oss

Europaparlamentarikern Per Stenmarck granskar EU:s framtida ekonomi: **VISST ÄR DET MÖJLIGT ATT BEGRÄNSA EU:S BUDGET!**

Har du någon aning om hur stor EU:s samlade budget är?

Svaret är 120 miljarder euro, dvs drygt

1 000 miljarder svenska kronor!

En ofantlig summa, som dock kan minskas i framtiden. Receptet är en långsiktig minskning av jordbruksstödet och en öronmärkning av EU:s bidrag, så att de endast tillfaller de fattigaste medlemsländerna.

EU:s budget har en stor fördel om man jämför den med till exempelvis Sveriges budget, eller den budget som är vägledande för våra kommuners verksamhet. Den är nämligen begränsad och får inte uppgå till mer än 1,24 procent av medlemsländernas sammanlagda bruttonationalinkomst. Om man lägger samman bruttonationalinkomsten för de femton länder, som fram till första maj var EU:s medlemsländer, så kommer man fram till den enorma summan av 10.000 miljarder euro. Men den begränsning som gäller (max 1.24% av detta belopp) kan unionens budget alltså uppgå till drygt 120 miljarder euro. Det är en väldigt stor summa pengar, dock är den mindre än flertalet av medlemsländernas nationella budgetar.

Budgeten tilltagen i överkant

Nu skall EU:s långtidsbudget – det som kallas det finansiella perspektivet – omförhandlas. Den nuvarande långtidsbudgeten går ut 2006 och året därpå skall en ny börja gälla. Det gör att budgivningen också är igång om hur stor budgeten ska få vara. Många vill att EU:s budget skall vara betydligt större, av det enkla skälet att de vill att EU skall ägna sig åt betydligt fler frågor än idag.

Den här debatten är dock till stor del akademisk. Nuvarande budgettak har nämligen visat sig vara fullt tillräckligt och dessutom tilltaget i överkant. I Europaparlamentets budgetutskott har jag medverkat till en restriktiv budgetpolitik. Därmed har vi lyckats begränsa unionens utgifter och hamnat väsentligt under budgettaket, med allt större marginaler som följd. Vi har klarat oss utmärkt och kunnat fullgöra våra åtaganden med ett faktiskt budgettak på 1,0 procent. Det menar jag att vi kan göra även i fortsättningen.

Den debatt som nu förs, inför det kommande finansiella perspektivet, utgår ifrån att det skulle vara nödvändigt att låta utgifterna överskrida 1,0 procent av medlemsländernas bruttonationalinkomst. Jag tror att detta är en felsyn. Vårt uppdrag måste vara att se till att unionen fungerar väl till så låga kostnader som möjligt för dem som betalar, det vill säga unionens medborgare. Om vi klarat oss under 1,0 procent under senare år, bör vi kunna göra det även framöver. Naturligtvis förutsätter detta en restriktiv budgetpolitik, men någonting annat har vi knappast medborgarnas mandat för.

Nödvändigt att reformera de två största utgiftsposterna!

Odiskutabelt står den Europeiska Unionen nu, i och med utvidgningen, inför betydande utmaningar. Nästan alla de nya medlemsländerna, åtminstone de åtta som kommer från Öst- och Centraleuropa, är betydligt fattigare än dagens medlemmar. Det gör att det finns en risk för ökade kostnader och samtidigt lägre

Webbgruppen:
webmaster@
vellinge.moderat.se

Ansvarig utgivare:
- Nils-Ola Roth

intäkter från de nytillkommande. Ändå vill jag påstå att detta inte behöver innebära en ständigt växande utgiftsbörda, som oundvikligen kommer att belasta unionens medborgare.

Förutsättningen är dock att vi är beredda att reformera unionens två stora budgetposter, det vill säga jordbruksstödet och strukturfonderna. Dessa svarar för närvarande för fem sjättedelar av EU:s samlade utgifter och där finns utan tvekan utrymme för besparingar.

Vad gäller jordbruksstödet, så har man redan i förhandlingarna med de nya medlemsländerna beslutat att det ska begränsas. I utgångsläget kommer det att uppgå till 65% av det stöd som de "gamla" medlemsländerna får. Därefter ska det visserligen höjas med 5% per år, men om man samtidigt trappar ner stödet till de "gamla" länderna med samma procentsats, så kommer de att mötas på en betydligt lägre nivå. Från denna nivå kan man sedan fortsätta att minska stödet.

Strukturfonderna utgör en tredjedel av EU:s budget och går till de fattigaste områdena. Det gör att länder som Irland, Grekland, Spanien och Portugal har fått mycket pengar genom året. Det har på många sätt varit motiverat, och också medverkat till att lyfta länderna till en högre nivå. Men när ett land som Irland idag har EU:s näst högsta ekonomiska levnadsstandard – en bra bit högre än Sveriges! – så betyder det för mig två saker:

För det första att EU-pengar betyder en del, men att möjligheten att få vara med på en inre marknad med samma spelregler som alla andra, betyder ännu mer. För det andra är det uppenbart att Irland numer klarar sig utan stöd från EU:s strukturfonder.

1% är nog även i framtiden!

Besparingar och reformer skulle inte bara slå vakt om skattebetalarnas pengar, utan skulle också vara vitaliserande för såväl jordbruk som näringsliv i övrigt. Det leder mig till slutsatsen, att det i framtiden inte finns någon anledning att låta medel ur strukturfonderna gå någon annanstans än österut. Nu är det dags att låta andra länder göra samma klassresa som Irland gjort!

Kort sagt: genom att låta jordbruksstödet för gamla och nya medlemsländer mötas på en betydligt lägre nivå än dagens, och samtidigt öronmärka strukturfonderna till de fattigaste nykomlingarna, så kan EU:s budget vara begränsad till 1% av en utvidgad unions sammanlagda bruttonationalinkomst även i fortsättningen.

*Per Stenmarck
Ledamot av Europaparlamentets budgetutskott*

Hemsidan
Förtroendevalda
Nyheter
RpM ▶
Länkar
Bli medlem
Kontakta oss

SAMMA MODERATER HÄR SOM DÄR!

Det råder numer ständigt högtryck i politiken. För tredje året i rad är det dags att gå till valurnorna. Den här gången, söndagen den 13 juni, ska det avgöras vilken politik som under fem års tid ska leda Europa.

För moderaterna är detta ett betydelsefullt val. Vi ser oss själva som Sveriges Europaparti och Sveriges framtidsparti. Valet är också vår chans att snabbt komma tillbaka efter det dåliga valresultatet 2002.

Här nedan får du besked om vad vi moderater vill utträta inom EU, och som du kommer att se bygger vår Europapolitik på samma värderingar som vår Sverigepolitik.

Sverige har nu varit med i EU i drygt nio år. Lika länge har vi moderater funnits på plats i Europaparlamentet. Mycket av vårt arbete har gått åt till att söka begränsa EU till sina kärnområden. För att nämna några saker som vi konsekvent har arbetat för:

- Vi har konsekvent motsatt oss att EU skall ha en egen beskattningsrätt – vi säger alltså nej till sk EU-skatt.
- Vi har i nio år röstat för att socialpolitiken skall fortsätta att vara en nationell fråga, och därmed inte EU-politik.
- Självt har jag i budgetutskottet – jag var ansvarig budgetrapportör för några år sedan – varit med om att genomföra vad jag skulle vilja kalla en moderat budget.

Inför Europavalet den 13 september har vi moderater presenterat fem punkter för ett bättre Europa. När jag i olika sammanhang talar om dessa frågor är det alltid någon som säger att, det är samma frågor här som där. Det är riktigt! Det är nämligen samma moderater – med samma politik – här som där.

1. Bättre villkor för företagande och nya jobb

Moderaterna vill använda EU-samarbetet för att skapa bättre förutsättningar för tillväxt.

Detta är viktigt både för Sverige och för EU! Den långsiktiga tillväxtförmågan är nämligen utomordentligt svag. Genomsnittet under 2003 låg för EU:s medlemsländer på 0,6 % - vilket är oroväckande nära en tillbakagång. Det skall jämföras med 3,6% för USA, 2,3% för Japan och nästan 10% för Kina. Sådana tillväxttal nås bara av några av de nya EU-medlemmarna.

Fram till nyligen har vi här i Europa - ofta i skadeglada ordalag – fått rapporter om den dåliga amerikanska ekonomin. Men sanningen är att USA för varje minut drar allt längre ifrån Europa, tack vare en långt högre tillväxt.

Om vi vill se en förändring handlar det om lägre skatter, en mer flexibel arbetsmarknad och en bred kunskapssatsning. När det till exempel gäller satsningar på forskning och utveckling ligger EU ljusår efter USA.

Webbgruppen:
webmaster@
vellinge.moderat.se

Ansvarig utgivare:
- Nils-Ola Roth

Vi moderater har också konsekvent arbetat för en öppen världshandel och vill därför sänka tullar och avveckla EU:s exportsubventioner.

2. En aktiv brottsbekämpning

Moderaterna vill använda EU-samarbetet för att bekämpa gränsöverskridande kriminalitet och terrorism.

Det verkar ganska uppenbart att rättssamhället är på reträtt i Sverige. Brottsligheten växer som problem och polisen och brottsbekämpningen är inte tillräckligt effektiv. Allt detta skapar otrygghet och riskerar att Sverige blir ett fäste för internationell brottslighet. För att bekämpa kriminaliteten måste Sverige öka sina egna ansträngningar, samtidigt som det internationella samarbetet måste stärkas. Det gäller många olika sorters brottslighet, t ex penningtvätt och korruption.

En av de viktigaste uppgifterna för det europeiska samarbetet är att bekämpa gränsöverskridande brottslighet. Moderaterna vill ge EU bättre förutsättningar för gemensamma insatser mot organiserad kriminalitet och terrorism.

Handel med människor är ett prioriterat område. Denna verksamhet innebär att vi i våra moderna samhällen har en form av slavhandel, som naturligtvis är oförenlig med vårt samhälles mest grundläggande värderingar.

Ett annat område är narkotikahandeln, som har ytterst kännbara konsekvenser för vårt samhälle och kräver en brottsbekämpning som Sverige inte klarar av på egen hand. Vi vill inom ramen för det europeiska samarbetet verka för den mycket restriktiva syn på narkotika som en överväldigande majoritet svenskar delar. Var för sig måste varje medlemsland skydda människors värdighet, men samarbete är nödvändigt.

3. Ett öppet och dynamiskt Europa

Moderaterna vill använda EU-samarbetet för att skapa bättre möjligheter för enskilda och företag att röra sig över gränserna.

Med tio nya medlemsländer har EU rivit några av de sista barriärerna i Europa. Några återstår dock, men de kommer så småningom också att rivas! Med utvidgningen tar ett nytt Europa form. Mer än något annat svenskt parti har moderaterna verkat för att röja undan de hinder som fanns på vägen.

För mig är det uppenbart, att alla vinner på att fler gränser rivs, att människor kan röra sig fritt och att handel och utbyte över gränser ökar. Och en viktig princip är att medborgarna i de länder som nu kommit med i EU måste ha samma grundläggande rättigheter som andra europeer – liksom samma grundläggande skyldigheter! Det är inte rimligt att några ska fräntas den mest värdefulla frihet det europeiska samarbetet har att erbjuda; den fria rörligheten.

Alla de nya medlemsländerna ligger ännu långt under genomsnittet för EU:s "gamla" medlemmar, men många har som målsättning att komma i kapp inom 15-20 år. Det är en svår utmaning, ändå vill jag påstå att det är fullt möjligt! Och ju förr de får tillgång till samma regler som vi andra, desto fortare kommer det att gå. Det tjänar alla på, även dagens medlemmar, eftersom det minskar behovet av EU-stöd.

4. En gemensam miljöpolitik

Moderaterna vill använda EU-samarbetet för att bekämpa miljöproblemen!

Få problem är så gränsöverskridande som miljöns problem! Den viktigaste miljöförbättringen i Europa inträffade när Östeuropa blev fritt från kommunism. Den näst viktigast inträffar den dag alla dessa länder blir EU-medlemmar. Då kan

vi ställa samma krav på alla.

Nya och gamla medlemmar är nu beredda att klassificera Östersjön som 'Particularly Sensitive Sea Area', dvs ett särskilt miljö känsligt hav. Ryssland är ännu emot detta, men pressen på dem blir betydligt större nu när fler länder står bakom kravet.

De flesta miljöföreningar känner inga gränser. För att komma tillrätta med dem måste vi agera gemensamt. EU:s viktigaste bidrag till en bättre miljö är därför att stoppa de gränsöverskridande miljöföreningarna.

5. Ett tryggare Europa

Moderaterna vill använda EU-samarbetet för att skapa trygghet.

All historisk erfarenhet visar att ökat samarbete ger ökad trygghet. Det ser vi inte minst i Europa, där femtio år av gradvis ökat samarbete äntligen inneburit fred.

Gemensamma ansträngningar är också nödvändiga för att komma till rätta med den internationella terrorismen. Men detta är ändå bara ett steg. Demokrati och mänskliga fri- och rättigheter måste vara vägledande för EU:s utrikes- och säkerhetspolitik. De krav vi ställer på oss själva – och på blivande medlemmar – måste vi sprida även utanför unionen.

Sverige måste inom ramen för EU fullt ut vara med om att ta ansvar för frihet och säkerhet, både i närområdet och i andra delar av världen. Det finns ett behov av en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik, som innebär att medlemsstaternas utrikespolitik samordnas och ger ökad kraft när det gäller att främja gemensamma intressen. Denna politik måste vara byggd på demokrati, frihet och mänskliga rättigheter.

Även om samarbetet i Europa har kommit långt, så återstår mycket ännu! För bara femton år sedan levde halva Europa fortfarande under kommunistiskt förtryck och den andra halvans huvudstäder hade tjugofyra timmar om dygnet kärnvapenmissiler pekande mot sig.

Efter den folkresning som ledde till kommunismens sammanbrott och en mirakulös seger för frihet och fred i Europa avslutades det kalla kriget och kartan ändrades i ett slag.

Ändå var det väl få som trodde att de befriade länderna på så kort tid skulle bli fullvärdiga medlemmar i både NATO och EU. Nu är vi där! Det känns stort och fint och historiskt att Europa äntligen nått så långt i en återföreningsprocess och att vi moderater tagit aktiv del i detta arbete.

Samma socialdemokrater där som här!

Trots de stora framgångarna, finns det anledning att känna besvikelse över de politiker som istället för att se EU som en garant för frihet och fred vill se unionen som ett verktyg att detaljreglera människors vardag. Jag har inga illusioner om att socialdemokratisk politik i Europa skulle vara bättre än hemma, men det är viktigt att detta också blir tydligt för väljarna. På samma sätt som det är samma moderater här som där, är det dessvärre också samma socialdemokrater där som här...

För mig handlar utvidgningen av EU om att utvidga människors frihet i hela Europa. För socialdemokraterna handlar det istället om att utvidga sin egen politiska makt över medborgarna. Det är skillnad och den skillnaden skall vi visa på i den här valkampanjen.

Söndagen den 13 juni får det återförenade Europas medborgare möjligheten att rösta bort politisk klåfingrighet, för att istället bestämma själva, efter eget

huvud. Det får mig att se ljust på framtiden.

Per Stenmarck
Avgående ledamot av Europaparlamentet

Hemsidan
Förtroendevalda
Nyheter
RpM ▶
Länkar
Bli medlem
Kontakta oss

Lars-Ingvar Ljungman om problemen i den kommunala välfärden: **Det verkliga problemet ligger inte i kommunerna, utan i statens klåfingrighet.**

Trots rekordstora skattehöjningar går både kommuner och landsting med stora underskott. Förklaringen är att vår nuvarande regering i allt större utsträckning och alltmer i detalj lägger sig i hur den kommunala servicen ska se ut. Samtidigt gör man det allt svårare för kommunerna att finansiera verksamheten, genom olika maxtaxor och urholkade statsbidrag. Och de "tillfälliga satsningar" som görs, med öronmärkta pengar, stjälper mer än de hjälper, eftersom de enbart bygger upp förväntningar som inte kan infrias i längden.

Webbgruppen:
webmaster@
vellinge.moderat.se

Ansvarig utgivare:
- Nils-Ola Roth

Sverige är ett välfärdsland. Med det menar vi att det i vårt land finns en väl fungerande barnomsorg och skola, en sjukvård som tar hand om oss när vi skadar oss eller blir sjuka och en äldreomsorg som vårdar oss när vi på ålderns höst behöver hjälp. Samtidigt finns det barnbidrag, pensioner, A-kassa, ersättning vid sjukdom o s v. Slutligen det yttersta skydds nätet i form av socialbidrag.

Förvisso har många av oss synpunkter på hur bra de här olika systemen fungerar. I ärlighetens namn är kritiken mot både förskolan, skolan och vården tidvis mycket hård. Vi vet dock, från många undersökningar, att svensken i gemen är tämligen nöjd med vad som erbjuds. Kritiken är trots allt på marginalen.

Oklara ansvarsområden!

Vi brukar indela välfärden i två delar: välfärds-tjänster och transfereringar. Medan kommuner och landsting står för välfärdstjänsterna, är det staten som står för transfereringarna.

Följaktligen borde det vara kommunerna som ska kritiseras när t ex skolan eller äldreomsorgen inte fungerar tillfredsställande, men fullt så enkelt är det inte. Den kommunala friheten att utföra dessa välfärdstjänster är nämligen starkt begränsad. Låt mig ta några exempel.

Skolan styrs av ett antal måldokument, förutom den lagstiftning som finns. Det är bl a läroplan, timplan och kursplan. Dessa dokument, som alltså är beslutade av statsmakterna, reglerar ganska detaljerat hur arbetet i skolan skall bedrivas. Det är också staten som ansvarar för lärarutbildningen och därmed avgör om det kommer att finnas tillräckligt med utbildad personal eller ej! Man brukar säga att skolan i Sverige är "kommunaliserad", att det är kommunen som har ansvaret. I verkligheten är det alltså en sanning med stor modifikation, eftersom staten blandar sig i så mycket den någonsin kan!

Hur är det då inom äldreomsorgen? Här gäller företrädesvis två olika lagar - Hälso- och sjukvårdslagen och Socialtjänstlagen.

Efterlevnaden av dessa lagar övervakas av Socialstyrelsen, Länsstyrelsen och Länsrätten. Till detta kommer så en mängd olika förordningar från Socialstyrelsen om allt ifrån personalens utbildning till hur medicinen skall hanteras. Staten har också beslutat om sk maxtaxa, d v s i detalj bestämt vilken avgift kommunen får ta ut för verksamheten. Även här är alltså den kommunala friheten starkt beskuren!

Detta var bara två exempel. Jag skulle kunna räkna upp liknande exempel inom i stort sett alla de verksamheter som bedrivs i kommunen. Snart nog är det bara

gräsklippning som inte är föremål för statens intresse...

Bakbundna kommunpolitiker

Är det bara negativt att staten blandar sig i? Naturligtvis inte. Lagstiftningen och regleringarna bottnar i en vilja och ambition att säkerställa en god kvalitet på verksamheten. Staten vill också uppnå en likvärdighet, d v s att vi som medborgare skall få lika bra vård oavsett om vi råkar bo i Kiruna eller Vellinge.

Problemet är att den nuvarande regeringen å ena sidan vill detaljstyra mer och mer, samtidigt som man begränsar kommunernas möjligheter att finansiera alla önskemål och krav. Detta sker dels genom olika maxtaxor, dels genom att successivt urholkar statsbidragen till kommunerna.

Resultatet ser vi nu: trots rekordstora skattehöjningar går både kommuner och landsting med stora underskott. Statens "tillfälliga satsningar", med öronmärkta pengar till olika verksamheter, löser inte problemet, utan gör det snarare värre, eftersom det bygger upp förväntningar som aldrig infrias.

En tickande bomb?

Som ansvarig kommunalpolitiker är jag idag orolig. Vi har idag ett stort parti, (s), som bara är intresserat av att hålla sig kvar i regeringen och som därför valt att stödja sig på två ytterlighetspartier: Vänsterpartiet och Miljöpartiet. Det ena stödpartiet vägrar som bekant att se betydelsen av ekonomisk tillväxt, det andra har just valt en ledning som öppet tillstår att man är kommunister. Vad gott kan födas ur en sådan konstellation?

Detta sker samtidigt som vi har en befolkningsutveckling som gör att allt färre i framtiden skall försörja allt fler. Om 10 år har de stora årskullarna från 40-talet blivit pensionärer. Förvisso friska sådana, men de måste ersättas på arbetsmarknaden. Vem tror då att vi kan ha kvar transfereringssystem som medverkar till att en miljon människor i arbetsför ålder står utanför arbetsmarknaden?

Och samtidigt behålla kvaliteten på välfärdstjänster som vård, skola och omsorg?

Dags att se verkligheten som den är...

Under mycket lång tid har transfereringarna av pengar till landets invånare vuxit, och dessutom vuxit kraftigt! Detta kommer nu att på allvar hota välfärden som vi möter den ute i landets kommuner, och vi kan inte längre sitta med armarna i kors och bara vänta. Vi måste snarast börja diskutera hur vi egentligen vill ha det i framtiden. Vad är viktigast:

Att kommunen kan slå vakt om de välfärdstjänster den erbjuder? Eller att staten ersätter den enskilde för inkomstförluster vid t ex sjukdom?

Vi kommer nämligen inte att ha råd med bådadera, i vart fall inte så länge vi har en regering som vägrar genomföra de åtgärder som krävs för att skapa en ekonomisk tillväxt som ger oss större samlade resurser.

För det kan väl inte vara så att vår nuvarande statsminister, som verkar ha tappat intresset för sin uppgift och längtar efter en behagligare pensionärstillvaro, lever efter maximen: efter mig syndafloren...

Hemsidan
Förtroendevalda
Nyheter
RpM ▶
Länkar
Bli medlem
Kontakta oss

BYGG INGA MURAR!

Antalet bygglovsansökningar (ofta "i efterhand") för mur och plank ökar markant.

- Det är i och för sig förståeligt att man ibland vill ha skydd för insyn, men vi bör ändå se upp så att vi inte förstör de gamla, genuina miljöerna, menar miljö- och byggnadsnämndens ordförande Nils-Ola Roth.

Visst kan man omgärda sitt hus och sin trädgård på ett trevligt sätt, med ett plank eller en mur, men om alla gör det längs gatan blir det som att gå mellan fästningar. Speciellt om man bygger högt. Den traditionella öppenheten och kontakten försvinner och plötsligt kan förbipasserande inte längre njuta av de vackra och vänliga miljöerna.

Även om du behöver ett insynsskydd, så kanske det inte behövs längs hela tomten eller huset. Eller det behöver i vart fall inte vara lika högt överallt. Funderar du på ett plank, kanske du kan göra det lite lägre och i gengäld komplettera med lite högre buskar vid de mest utsatta lägena.

Här är några råd och tips som du kanske kan ha nytta av i planeringen!

1. Vilken funktion ska inramningen ha?

Vill du ha ett skydd mot gatan för barnen eller husdjuren, så räcker det normalt med en höjd på ca 1 meter. Vill du slippa insyn så kanske det inte behövs för hela tomten. För att få en insynsskyddad uteplats räcker det många gånger med ett plank i nära anslutning till huset.

Tänk också på att ett högt plank eller en mur är inte bara negativt för miljön, utan också förhindrar den sociala kontrollen, där grannarna enkelt kan ha uppsikt över varandras hus och på så vis kan förhindra inbrott eller skadegörelse.

2. Hur skapar jag en inramning som stämmer in i miljön?

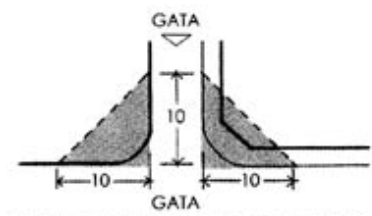
I många delar av vår kommun är en mur mindre lämplig, eftersom den ger ett alltför stadsmässigt intryck. Det gäller inte minst i den skogslika miljön på Falsterbohalvön. Staket eller häck är ofta ett bättre alternativ. Komplettera gärna med en vacker, välkomnande grind!

Vill du ha ett längre plank, så kan du förhindra ett alltför enförmigt utseende genom att arbeta med olika höjder och även bryta av med en port eller portöppning. Ett annat sätt att skapa variation är att med jämna intervall bygga in spaljéer i planket. Och, än en gång, bygg inte högre än vad som är nödvändigt!

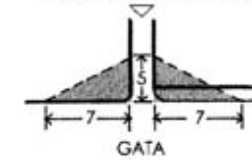
3. Hur undviker jag att försämra sikten för trafikanterna?

FRI SIKT VID UTFART

Illustration av siktriangeln vid olika korsningar (mått anges i meter)

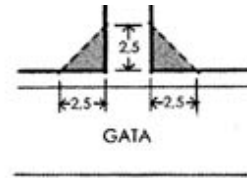
GÅNG- OCH CYKELVÄG

UTFART FRÅN TOMT

För att sikten ska vara bra vid korsningar bör murar, plank och växtlighet inte överstiga 70 cm höjd inom den sk sikttriangeln. (Se illustration!)

4. När behöver jag bygglov?

Bygglov krävs när du ska bygga mur eller plank. Ansökan ska innehålla måttsatta ritningar på muren/planket. Situationsplan ska ritas i skala 1:500 och sektion i skala 1:20. Berörda grannars godkännande ska intygas på ritningarna och ansökan inlämnas sedan till Miljö- och Stadsbyggnadsförvaltningen.

God sikt vid korsningar och utfarter ger ökad trafiksäkerhet.

För staket i nät eller spjälor, som är genomsiktliga till 50% och max 1,2 m höga, behövs inget bygglov. Bygglovsfritt är också plank vid uteplats, om det är max 1,8 m högt och placeras max 3 m från huset samt minst 4,5 m från tomtgränsen.

Du som vill ha ytterligare råd och hjälp, hör gärna av dig till Miljö- och Stadsbyggnadsförvaltningen.

Hemsidan
Förtroendevalda
Nyheter
RpM ▶
Länkar
Bli medlem
Kontakta oss

Webbgruppen:
webmaster@
vellinge.moderat.se

Ansvarig utgivare:
- Nils-Ola Roth

Fri debattör:

Fria vårdgivare som resurs i länsdelsvården

Av Olof Löfgren

*Docent i Gynekologi med Obstetrik,
Gynhälsan i Trelleborg*

Sjukvården i Skåne skall spara genom att helt stänga eller minimera öppethållandet på akutmottagningarna på Länsdelssjukhusen, inkluderande Trelleborgs lasarett. Man skall ta bort opererande verksamheter och erbjuda en smalare och nedbantad vård. Länsdelssjukhusen skall omvecklas till äldrevårdsinstitutioner med olika spetskompetens på olika sjukhus. I stället för allmänkirurgisk verksamhet på alla sjukhusen skall höft- och knä- kirurgi erbjudas på ett sjukhus, öron-, näs-, och halssjukvård på ett annat. På ett tredje sjukhus skall operationsresurserna riktas mot gynekologiska problem.

Förutom besparingskäl anger man att centraliseringen ger högre kompetens och effektivitet.

Man menar också att det, ur bekvämlighetssynpunkt, är helt acceptabelt att vårdas på annan ort än hemorten vid de enstaka operationer som en patient kan bli utsatt för.

Att nyorganisationen innebär ett försämrat lokalt vårdutbud är inget som man döljer. Tvärtom utlovas en utbyggd transportorganisation som enkelt skall kunna utnyttjas av patienterna för att nå den aktuella vårdgivaren.

Beslutet har emellertid flera allvarliga biverkningar som ej diskuterats och som kan påverka hela den framtida vården.

De flesta remisserna från en husläkare går till "organspecialisten" vid Länsdelssjukhuset.

Om allmänläkaren är sjukvårdens ryggrad så har Länsdelssjukhuset, med sin akutmottagning hittills varit sjukvårdens nav. Från husläkaren och akutmottagningen fördelas patienterna till de lokala specialisterna på sjukhuset. Den största delen av sjukvården har bedrivits lokalt som Närsjukvård. Långt innan vi som vårdgivare visste att begreppet fanns och hade ett namn.

Våra patienter blir allt mer uppdaterade om möjliga utrednings- och behandlingsalternativ. Kraven på utredning och behandling ökar. Den internetupplysta generationen blir allt mer stridbar. Att som "allmänläkare" stå

emot kraven på specialistbedömning är energikrävande. Det är sannolikt att framtidens patient, i hög utsträckning, kommer att anlita primärvården som en sorteringsinstans och inte för att få bot.

På den planerade nya sjukhushybriden – det gamla Länsdelssjukhuset – kommer man inte att behöva "vanliga" specialister. Efter kort tid behövs endast två typer av läkare; geriatriker/allmänmedicinare och superspecialister. Andra organspecialister söker sig till de kvarlevande större sjukhusen och Länsdelssjukhusens attraktionskraft minskar.

Resultatet blir en smalare kompetens på Länsdelssjukhusen och färre vidareutbildningsplatser för framtida specialistläkare.

När avståndet mellan husläkaren och organspecialisten blir längre så kommer de små remissbäckarna som förr gick till Länsdelssjukhusen att samlas i remissfloder som sköljer in över de kvarlevande storsjukhusen.

Den yttersta konsekvensen av förslagen enligt Skånsk Livskraft kan bli att det återstår två vårdnivåer; Distriktsläkare och Universitetssjukhus. Båda dignande under sin vårdtyngd.

Vad övrigt blir, blir äldrevård.

I stället borde man flytta ut organspecialisterna i periferin och införa ett system med beteckningen "See and Treat". I ett sjukvårdssamhälle som alltmer utvecklas mot "öppen vård" kan läkaren – eventuellt läkarlaget - träffa och behandla patienten vid ett - eller ett fåtal – tillfälle, utan komplicerande remissflöden och återbesök.

Detta skulle vara möjligt om man närmar primärvården till en bibehållen eller utbyggd länsdelssjukvård, utlokaliserar organspecialisterna till Länsdelssjukhusen, och låter dessa sjukhus arbeta efter erfarenheter från landets fria vårdgivare.

För att öka attraktionskraften bör man återinföra prestationsfinansiering i stället för anslagsfinansiering, en lokal ekonomi, större autonomi med möjlighet att effektivisera i en rättvis konkurrens gentemot de större sjukhusen. Att låta en sådan verksamhet växa fram i lugn och ro, utan ständiga vårdlappkast, skulle innebära ett äkta nytänkande.

Med ett förenklat remissförfarande och kortare avstånd mellan doktorerna skulle man både få en effektiv vård till en lägre kostnad och bibehålla vidareutbildningsplatser för framtidens specialistläkare. Och leva upp till Hälso- och Sjukvårdslagets intentioner om vårdens tillgänglighet.

Samtidigt som man kan ta hand om den åldringssjukvård och rehabilitering som ligger i gränssnittet mot kommunal åldringsvård.

Som en Närsjukvård värd namnet.

Skånör maj 2004 OLOF LÖFGREN

Hemsidan
Förtroendevalda
Nyheter
RpM ▶
Länkar
Bli medlem
Kontakta oss

Närsjukvården - första linjens sjukvård

Sjukvården i Skåne kommer successivt att förändras inom ramen för projektet Skånsk livskraft – vård och hälsa.

Grundtanken är att vården i framtiden kommer att organiseras i fyra olika nivåer, i syfte att skapa ett bättre flöde och en större tillgänglighet.

Den första linjens sjukvård kommer att finnas inom närsjukvården. Utöver denna kommer det finnas specialiserad planerad vård, specialiserad akutvård samt högspecialiserad vård. Av de samlade sjukvårdsresurserna kommer ungefär 60% att satsas i närsjukvården.

Moderaterna i Region Skåne har ställt sig bakom huvudlinjerna i denna reform.

Förhoppningen är att denna tydliga uppdelning i vårdnivåer ska ge ett snabbare flöde och dessutom innebära en högre tillgänglighet för patienterna.

Fram för fler privata aktörer!

Vad vi moderater dessutom bejakar – men som inte behandlas inom ramen för Skånsk livskraft - är att det skall finnas utrymme för alternativa driftsformer. Detta innebär att vi gärna vill se fler privata aktörer inom sjukvården. Vi har goda erfarenheter av detta och vi vet att privata alternativ är positivt för såväl patienter som sjukvårdsanställda. Det handlar inte minst om ökad motivation för de anställda och ökad tillgänglighet för patienten.

Kortare beslutsvägar och större flexibilitet

Vi sjukvårdspolitiker försöker så ofta som möjligt att komma ut i sjukvården och träffa verksamhetsföreträdare och patienter. Som ett led i denna för oss viktiga roll besökte vi Nässets Läkargrupp i Höllviken i mars. Det var mycket glädjande att här få bekräftat att en privat läkargrupp kan skapa kortare beslutsvägar och ökad flexibilitet, t ex när det gäller anpassa och förändra öppettider.

Ägarna, som själva är verksamma i Nässets Läkargrupp, vittnade om känslan av mer ansvar och berättade också att det finns ett större utrymme för initiativ. Detta har exempelvis lett till att det numera finns såväl astmamottagning som diabetesmottagning. Båda med specialutbildad sköterska. Sedan årsskiftet kan patienter lista sig vid kliniken och denna möjlighet utnyttjas redan tacksamt av många. Sydvästra Skånes sjukvårdsdistrikt har nyligen gett ekonomiska möjligheter för Nässets Läkargrupp att utöka läkarkåren från sju till tio läkare.

Betydande inslag av privat vård

I sjukvårdsdistriktet finns redan idag en omfattande privat vård. I själva verket köper distriktet ungefär lika mycket privat vård som det kostar att driva sjukhuset i Trelleborg.

Vi menar att den privata vården bör få ökade möjligheter, inte bara i sydvästra

Webbgruppen:
webmaster@
vellinge.moderat.se

Ansvarig utgivare:
- Nils-Ola Roth

Skåne utan i hela läntet. Eftersom frågan om driftsform för sjukvårdsverksamheten inte behandlas inom Skånsk livskraft är det viktigt att vi moderater fortsätter att driva på när det gäller privata alternativ inom vården.

*Fredrik Thott och Patrik Åkesson
Ledamöter i Nämnden för Sydvästra Skånes sjukvårdsdistrikt*

Hemsidan
Förtroendevalda
Nyheter
RpM ▶
Länkar
Bli medlem
Kontakta oss

Webbgruppen:
webmaster@
vellinge.moderat.se

Ansvarig utgivare:
- Nils-Ola Roth

NU GER VI JÄRNET FÖR EN MODERAT VALSEGER!

En stor och glädjande förändring har skett inom politiken i Sverige de senaste åren:

Allt fler unga människor har valt att engagera sig i det politiska arbetet. Uppfattningen bland ungdomar att politiken inte går att påverka har uppenbarligen börjat försvinna. Istället tar man upp kampen för ett friare Sverige och mot politisk klåfingrighet, och man gör det genom att ansluta sig till moderata ungdomsförbundet, som idag har medlemmar ända upp till självaste Riksdagen!

I takt med ett ökat politiskt engagemang, har även intresset för moderata ungdomsförbundet i Vellinge kommun blivit allt större sedan starten i januari 2003. Det glädjer oss att så många unga människor vill se ett förändrat Sverige. Man är redo att lägga ned tid och engagemang, för att kunna se ett borgerligt maktövertagande i Rosenbad valdagen i september 2006.

Självklart har Vellinge MUF hängt på den här trenden. Vi är ofta ute och informerar på skolor i Vellinge kommun om varför moderaterna driver den bästa politiken för ett bättre Sverige.

Dags att byta regering!

Någonting står inte rätt till med den socialdemokratiska politik som förs i Sverige idag. Det blir bara alltmer uppenbart att de flesta av sossarnas löften endast var rena valfläsket. I riksdagsvalet 2002 hörde vi ständigt mantrat om vård, skola och omsorg. När nu ännu en mandatperiod börjar närma sig sitt slut, kan vi bara konstatera att man på inget sätt har lyckats leva upp till sina åtaganden. Ja, frågan är väl om man ens haft kraften att försöka.

Därmed återstår bara en enda utväg: byt regering!

Gå hem när du vill!

Politisk klåfingrighet verkar vara populärt bland politiker på vänsterfalangen. Senast verkar det som om politikerna även vill lägga sig i när vi svenskar ska gå hem från krogen, genom att reglera öppettiderna. Ytterligare ett bisarrt exempel är idén om skatt på fet mat, för att få oss att äta sundare...

Man kan fråga sig vilken privat sfär man tänker klampa in i nästa gång!

Öka antalet poliser!

Istället för att rota i våra privatliv, kunde man ägna kraft och uppmärksamhet åt de problem som i högsta grad är statens angelägenhet, t ex brottsligheten.

Sedan 1995 har 2 000 poliser i Sverige blivit uppsagda, och de som fortfarande

finns i tjänst får utföra administrativa uppgifter istället för att patrullera ute på gator och torg. Inte konstigt att brotten ökat i takt med att polisen reduceras, och att folk känner sig alltmer otrygga.

Vi vill att antalet poliser ökas till 20 000 till år 2010. Genom att anställa civila utredare med specialistkompetens, skulle man i ett slag kunna öka utredningskapaciteten så att 500 poliser frigörs.

Skolan sviker sitt ansvar!

Allt fler elever som lämnar grundskolan har ofullständiga betyg i kärnämnen, vilket betyder att de saknar behörighet till gymnasiet. Även inom grundskolan finns ett kollektivistisk tänkande, där man inte tar någon hänsyn till att eleverna är oliktankande individer med olika behov och referenser. Elever som ligger över eller under snittet lämnas därhän. Därför är det hög tid att se över grundskolan i Sverige!

MUF är en opinionsbildande rörelse för frihetens idéer. MUF är startskottet, sedan är det helt upp till dig själv hur mycket du vill engagera dig. För vidare information, se: www.vellingemuf.se !

Bli medlem direkt!

Ring 0939 - 100 30 00 och du blir medlem direkt. 100 kronor kommer att debiteras på din telefonräkning. Glöm inte att tala in dina kontaktuppgifter och ditt personnummer på telefonsvararen, samt att du önskar bli medlem i Vellinge MUF!

*Med frihetliga hälsningar
Styrelsen genom*

*JOEL LUNDQUIST
joel@vellingemuf.se*

*Ordförande
Vellinge MUF*

Hemsidan
Förtroendevalda
Nyheter
RpM ▶
Länkar
Bli medlem
Kontakta oss

JAG SKALL RÖSTA I EU-VALET! SKA DU?

I mitt tycke finns inget mer irriterande än
ORÄTTVISA.

Snart femtio år gammal har jag dock gjort två
viktiga insikter:

För det första att världen är full av orättvisor,
och att orsaken till dem väldigt ofta är
okunskap eller bristande engagemang. För det
andra att det inte hjälper ett dugg att bara gå
och klaga eller gräma sig. Det enda vettiga
alternativet är att engagera sig och försöka
göra något åt eländet...

Man kan tillhöra en av två kategorier människor.
Antingen tycker man att "det där får jag väl leva
med, det går ändå inte att göra något åt", eller
också tillhör man dem som engagerar sig och
försöker finna vägar att ändra på det man tycker är
fel och orättvist.

Jag tillhör den sistnämnda sorten. Jag bestämde mig för länge sedan att det inte
hjälper ett dugg att gå omkring och vara upprörd, arg eller ledsen. Gör man inget
åt det man tycker är fel, kan man lika gärna acceptera det!

Jag vill alltså påverka och ändra, så att det jag anser är rätt och bra blir
verklighet istället!

Mitt politiska engagemang är ett exempel på detta. Mitt frivilliga arbete för Rädda
Barnen är ett annat och mitt beslut att gå och rösta den 13 juni ett tredje.

Politik innebär även impopulära beslut!

Att bli fritidspolitiker i kommunen har för mig inneburit att jag fått lära mig hur
vår kommun fungerar; vem som gör vad, vilka beslut som fattas var och hur
kommunens intäkter och kostnader ser ut. Jag har också haft nöjet att få lära en
mängd nya människor på olika nivåer och upplevt vad det innebär att vara med
och fatta såväl trevliga beslut, som mycket impopulära sådana. Tro mig, det är
inte alltid lätt att ta konsekvenserna av det man varit med och beslutat om!

Är detta kanske anledningen till att så få vill vara politiker? Förvisso är det alltid
lättare att bara stå vid sidan om och tala om hur det inte ska vara, istället för att
engagera sig och komma med egna bra förslag. Är vi som är lokalpolitiker
representativa för kommunens befolkningen? Är det säkert att min syn på vad
som är orättvist stämmer överens med din? Om inte, har du funderat på vad det
kan innebära ?

Varför gör vi inte mer för barnen?

Mitt hjärta brinner för barnen, inte bara mina egna, utan för alla barn! De är vår
framtid och vi vuxna borde vara oändligt måna om dem.

Webbgruppen:
webmaster@
vellinge.moderat.se

Ansvarig utgivare:
- Nils-Ola Roth

Tyvärr är vi inte alltid det. Barn far idag illa överallt, både här i vår kommun, i resten av landet och över hela världen. Hur orättvist är det inte att vissa barn har föräldrar som missbrukar! Eller att vissa barn inte får stanna i Sverige, trots att de har sina föräldrar här. Eller att barn bränns till döds, för att man fraktar dynamit vårdslöst. Eller att fler barn än någonsin svälter varje dag!

Om vi inte tycker detta är rättvist, varför gör vi inget åt det? Vem ska göra det istället? Kommunen eller staten (vem det nu är, om inte vi själva)? FN? Eller USA? Kunde inte du och jag göra något?

Jag försöker leva efter devisen "ingen kan hjälpa alla, men alla kan hjälpa någon"! Jag gör vad jag kan i politiken, eller i Rädda Barnen, för att göra livet lite bättre för åtminstone något barn.

Gör din röst hörd!

Det finns inte någon rättvisa i att brottslingar tjänar enorma pengar på handel med människor och orsakar tragedier. Det finns inte heller någon rättvisa i att narkotikan flödar över världen, bara för att samarbetet mellan olika länders polismyndigheter är ineffektivt. Och det finns absolut ingen rättvisa i att luft- och vattenföreningar i ett land, drabbar människor och djur i ett annat. Dessa problem och många andra liknande, kan bara bekämpas gränsöverskridande och här har EU-samarbetet stor betydelse.

Därför är det viktigt att jag är med och påverkar vilka som ska representera mig och mina åsikter. Europa-parlamentets ledamöter är de enda EU-politiker som vi som EU-medborgare får välja direkt, då måste man naturligtvis passa på och bestämma!

Jag ska i alla fall rösta! Hoppas du gör det också, och inte bara sitter hemma och grämer dig över allt som är fel.

*Rodika Klinge
Fullmäktigeledamot, Rädda Barnare och EU-medborgare*

Hemsidan
Förtroendevalda
Nyheter
RpM ▶
Länkar
Bli medlem
Kontakta oss

OAVSETT VAD DU TYCKER - **TA VARA PÅ DIN RÖSTRÄTT!**

Söndagen den 13 juni är det alltså dags för val till Europaparlamentet, där du och jag och alla andra har möjlighet, till och med skyldighet, att se till att Sverige får de bästa tänkbara ledamöterna.

För vår egen skull och för EU:s skull.

Sverige och EU står inför likartade utmaningar i framtiden. Det gäller bl a att skapa den framtidstro och tillväxt som ska garantera att vi även i framtiden kan ha en trygg, fungerande välfärd. Tillsammans kan vi åstadkomma så oändligt mycket mer än var och en på egen hand. Men det förutsätter att vi tror på den historiska möjlighet som EU representerar, inte som ett politiskt eller byråkratiskt projekt, utan som ett medel att skapa bästa möjliga förutsättningar för fred, frihet, utveckling och samarbete!

Webbgruppen:
webmaster@
vellinge.moderat.se

Ansvarig utgivare:
- Nils-Ola Roth

Därför ska du vara omsorgsfull i ditt val. Börja med att sälla bort de kandidater som i grund och botten inte tror på unionen. Det säger sig självt att de aldrig kommer att uträtta något konstruktivt. Och tro inte för en sekund att politiker eller partier som arbetar för allt större politisk kontroll och styrning av våra liv här hemma (läs socialdemokrater eller vänsterpartister!) kommer att agera annorlunda när de hamnar i Bryssel.

Vi moderater tror på människans unika vilja och förmåga att förbättra livsvillkor och skapa framåtskridande, på egen hand och i samarbete med andra. Därför arbetar vi oförtrutet för en politik som inte hämmar eller styr, utan tvärtom bejakar och uppmuntrar nya initiativ och ser till att skapa bästa möjliga jordmån för arbete och företagande. Och den linjen håller vi lika benhårt på i europapolitiken som i inrikespolitiken.

Här i Vellinge finns ca 24 000 röstberättigade, och vi har en stolt tradition som en av de kommuner som har högst valdeltagande i landet. Vid folkomröstningen om EU-medlemskapet 1994 var t ex valdeltagandet i Sverige 83,3%, medan det i Vellinge var hela 90,6%!

Jag hoppas innerligt att valdeltagandet blir lika högt den här gången. EU är en realitet, som kommer att spela en allt större roll för oss i framtiden. Men EU blir aldrig bättre än vad vi själva gör den till. Därför ska du självklart uttrycka din åsikt i valet. Vad du än tycker, visa det genom att ta vara på din rösträtt!

Skulle du inte kunna rösta själv på själva valdagen, finns det möjlighet att budrösta eller förtidsrösta.

Till sist: Om du emellanåt skulle tvivla på vilken nytta ett nära europeiskt samarbete kan ha, glöm för all del inte att det bara är drygt 50 år sedan delar av Europa låg i ruiner efter ett av historiens grymmaste krig! Ett starkt, livskraftigt EU är den bästa garantin för att detta inte inträffar igen. Så länge människor talar och samarbetar med varandra, utbryter inga krig.

Carina Larsson
Ordförande Valnämnden

Hemsidan
Förtroendevalda
Nyheter
RpM ▶
Länkar
Bli medlem
Kontakta oss

Var, när och hur röstar du?

Valdagen, den 13 juni, är följande vallokaler öppna mellan 8.00 och 21.00:

Vellinge 1	Falsterbo	Församlingshemmet, Falsterbo
Vellinge 2	Falsterbo	Tångvallaskolan, Falsterbo
Vellinge 3	Skanör	Skanörs skola, Slättervägen, Skanör
Vellinge 4	Skanör	Skanörs skola, Slättervägen, Skanör
Vellinge 5	Ljunghusen	Ljungensskolan, Sporthallen, Ljunghusen
Vellinge 6	Höllviken	Falsterbo Kursgård FBU, Altonahallen, Höllviken
Vellinge 7	Höllviken	Sandeplanskolan, Byggnad A, Höllviken
Vellinge 8	Höllviken	Sandeplanskolan, Byggnad A, Höllviken
Vellinge 9	St Hammar	Kyrkans Hus, Kyrkvägen 7, Höllviken
Vellinge 10	Räng	Fritidsgården, Ångdalavägen, Höllviken
Vellinge 11	Vellinge	Sundsgymnasiet Tornhuset, Vellinge
Vellinge 12	Vellinge	Södervångskolan, Vellinge
Vellinge 13	Vellinge	Rosentorpskolan, Vellinge
Vellinge 14	Eskilstorp	Herrestorpskolan, Vellinge
Vellinge 15	Gessie, Hököpinge	Församlingshemmet, Gessie by
Vellinge 16	V Ingelstad, Arrie, S Åkarp	V Ingelstad skola, V Ingelstad
Vellinge 17	Ö Grevie, Mellan Grevie	Församlingshemmet, Ö Grevie (OBS Ny lokal!)

Webbgruppen:
webmaster@
vellinge.moderat.se

Ansvarig utgivare:
- Nils-Ola Roth

Vilken vallokal du ska rösta i, framgår av det röstkort som har sänts ut. Saknar du röstkort, kan du kontakta valnämnden via kommunens växel 42 50 00.

Poströstning

Från den 26 maj har du möjlighet att poströsta. I Vellinge kommun kan du poströsta på följande ställen:

VELLINGE: Svensk Kassaservice, Järnvägsgatan 2
Månd-fred 11.00-14.00, 15.00-17.30,
samt 13 juni mellan 10.00-12.00 och 14.00-16.00
Postcenter, Järnvägsgatan 2 Månd-fred 08.00-18.00

HÖLLVIKEN: Svensk Kassaservice, Toppen-Gallerian
Månd-fred 11.00-14.00, 15.00-17.30

SKANÖR: Bäckagården, Nyvångsvägen 1
Månd och torsd 14.30-17.30, tisd, onsd och fred 13.00-16.00

Budröstning

Den som har något funktionshinder eller av andra skäl inte kan ta sig till vallokalen för att rösta, kan få hjälp av ett bud. Väljaren gör själv i ordning sin röst med ett vittne och budet närvarande. Observera dock att du måste använda ett speciellt ytterkuvert.

Kuvert för budröstning och ytterligare information finns på servicehusen Bäckagården, Postgården, Kronodalsgården, Almgården, Eskilsgården, Månstorpshemmet och Bäckahästen. Du kan också beställa kuvert och information via kommunens växel 42 50 00.

Brevröstning

Väljare som vistas utomlands kan brevrösta. Brevrösten får postas tidigast den 14 maj och måste ha kommit till Valmyndigheten senast den 14 juni, dvs dagen efter valdagen, för att godkännas. För brevröstning krävs särskilt material. Mer information finns på www.val.se.